

Azaroaren 25a, Emakumeen aurkako indarkeria mota guztiak ezabatzeko nazioarteko eguna

INDARKERIA MATXISTARIK GABEKO BIZITZA BIZITZEKO EMAKUMEEK DUTEN ESKUBIDEAREN ALDE

2023a bereziki ankerra da emakumeentzat, bai Espainian bai nazioartean. Espainian bakarrik, webguneko datuen arabera Feminicidio.net, 93 emakume hil dituzte gizonak. Eta ikusten dugu, halaber, ugaritu egin direla emakumeen kontrako beste indarkeria mota batzuk, hala nola sexu-erasoak. Estatuko Fiskaltza Nagusiaren datuen arabera, 2022an %31,5eko igoera izan zen, 9.603 kasura arte, 2021ean, berriz, 7.302koa.

Nafarroan ere gora egin dute sexu-indarkeriako delituengatik egindako ikerketek: 2022an 598 ikerketa ireki ziren sexu-indarkeriako gaiengatik, eta aurreko urtean 479 izan ziren. Eta oso gai kezagarria da, bai foru-erkidegoan, bai Estatuko gainerako erkidegoetan, adingabeek egindako sexu-erasoek gora egiten jarraitzen dutela, besteak beste, maskulinitasunaren eredu hegemonikoagatik eta pornografiaren kontsumoagatik, hezkuntza-sistema formalean oso defizitarioa den sexu-hezkuntzaren ordezko gisa.

Sexu-askatasunaren berme integralari buruzko irailaren 6ko 10/2022 Lege Organikoak sexu-indarkeriatzat hartzen ditu "baimendu gabeko sexu-ekintzak edo edozein eremu publiko edo pribatutan sexu-bizitzaren garapen askea baldintzatzen dutenak, sexu-erasoa, sexu-jazarpena eta besteren prostituzioaren esplotazioa barne. "

Gainera, lege horren bidez "eremu digitalean egindako sexu-indarkeriei erantzun nahi zaie bereziki". Eta sexu-bizitzan eragina duten beste jokabide batzuk, hala nola emakumeen genitalen mutilazioa, behartutako ezkontza, sexu-konnotazioko jazarpena eta sexu-esplotaziorako salerosketa. Sexu-indarkeriari lotutako emakumeen hilketa edo feminizidio sexuala ere sartzen da ".

Emakumeenganako indarkeriaren aurka jarduteko apirilaren 10eko 14/2015 Foru Legeak, aipatutako indarkeria mota guztiei, prostituzioa gehitzen die, baita biktimen baimenarekin ere, eta pornografia-ekitaldiak sortu, grabatu eta banatzea.

Formalki berdintasunezkoak diren gizarteetan, hala nola gurean, "adostasunaren patriarkatua" aipatzen da, non zapalkuntza patriarkala ez den desagertu, baizik eta beste modu sotilago batzuetara aldatu den. Horien artean, emakumeak onartzen duela dirudien baina emakumeen eta gizonen arteko ahultasuna eta egiturazko desberdintasuna ezkututzen duen emakumeen aurkako indarkeria, adinagatik, behar ekonomikoagatik, administrazio-egoeragatik edo jatorrizko lekuagatik, desgaitasunagatik, etsipenagatik, askotan larderiatik datorrena, edo emakumeok sozializatzen gaituzten ikasitako babesgabetasunagatik.

Horregatik, baimena ezin da izan sexu-indarkeriak desagerrarazteko oinarritzat hartzen dugun kontzeptua, eta ez du izan behar; izan ere, berriz ere emakumeetan, biktimeetan, bizirik atera direnetan. Baimendu zuen? Horretan jartzen dugu arreta, ustezko baimen horren inguruko inguruabarrak, emakumeen egoera pertsonala edo gertaera jakin bat gertatzen den baldintzak kontuan hartu gabe.

Ezinbestekoa da gazteekin lan egitea, hezkidetzak eta sexu-hezkuntza bultzatuz hezkuntza-instantzia guztietan, eremu formalean eta ez-formalean, eta, ikasleekin batera, berdintasunarekin konprometitutako maskulinitateak eraikitzea sustatuz.

Herritarrek, oro har, kontzientziatu eta sentsibilizatu behar ditugu sexu-indarkeriaren larritasunaz eta indarkeria horrek emakumeentzat dituen ondorioez, maila fisikoan zein psikologikoan, haien duintasuna, sexu-ukigabetasuna eta askatasuna arriskuan jarri eta berdintasuneko gizariek sortzea eragotziz. Hori osasun publikoko arazo larria izateaz gain, emakumeak gizadiaren erdia garelako, gizarteko desberdintasun estrukturalaren adierazpenik konplexuena eta larriena ere bada, genero-rolak eta estereotipoak mantentzen eta erreproduzitzen dituelako, eta emakumeengan izua eragiteko balio duelako, beren lekua mendekotasunarena dela gogoraraziz, gizonak menderatzearen lekua hartzera bultzatzen diren bitartean.

Ezin dugu ahaztu lanean eta biktimei eta bizirik daudenei arreta ematen inplikaturik dauden agenteen prestakuntza: operadore juridikoak, poliziak, klase politikoa, osasun-sistema publikoa, GKEak, emakumeen elkarteak eta elkarte feministak, kalitatezko arreta eskain dezaten, entzute aktiboan eta errespetuan oinarrituta, bigarren mailako biktimizazioari gabe.

Azkenik, eta ez garrantzi gutxiagokoa, BERMATU BEHAR DITUGU sexu-indarkeriaren biktimeen eta bizirik ateratzen direnen eskubideak, baliabide material eta giza baliabide egokiekin.

Emakume guztiok dugu indarkeria matxistarik gabeko bizitza bat bizitzeko eskubidea, eta horrela maite dugu elkar!

BIZIRIK ETA LIBRE!